

Kurdy Fehér János

FÉLTEM, LEESIK, MONDTA PÉNTEK

(A Crusoe-terv Botondnak)

Beléptem a Nord-Klinikum
harmadik emeleti kegyeleti szobájába.
Mevártál, de már ott voltak a lovak: a kettő,
a négy, a nyolc, a tizenhat, a harminckettő.
Reggel indultam édesanyáddal a Svábhegyről.
Linztól már kétszázzal nyomtam az autópályán.

Feleséged mondatai állapotodról
nem voltak egyértelműek.
Elmentem a budapesti Gerson Központba:
kidolgoztak egy utókezelési tervet.
Álltam az ágyad mellett Nürnbergben.
Leszakadt egy plató és ezer tonnányi zúdulat.
A kisasztalon az agancsos sámánfej faragványod.
Kezedbe helyeztem, amit imára kulcsoltál.

Eltelt hat hónap. A negyvenhét Poirot-CD-t
váltogatva néztem. Nemcsak
a párbeszédet, de a bútorokat
és más tárgyakat is fel tudok sorolni az évadokból.
Emigráltam a húszas és harmincas évek Angliájába.
A távolban Eliot és Joyce. A Poirot-képekből épült
újra a plató, és kísérletet tettem a visszafelé zúdulatra.

Terveinket folytattam.
Például elkészült a HumusSzobor.
A kosdi kert mája. Egy beálló a leálló helyett.
Már csak a SZMT¹ zászlóját kell felvonni,
jelezve, hogy a tíz négyzetméteren
más, a Barn² törvényei érvényesek.
Kamionponyvából varródik majd,
tűző napon, kéz érintése nélkül.
Húsz méterre ott a könyvtárház.
Nagyjából úgy, ahogy megbeszéltük.

Látom, hogy Dixi, kutya tanítványod,
a napozóágy mellett fekszik a kavicságyon.
Május eleje van. Süt a nap.
Az íróasztalomon a laokoónos fotód.

Felhívok egy számot a KZ csillagfelhőből,
és azt mondom egy lánynak,

¹ Szabad Művészeti Terület.

² A barn az elméleti fizika mértékegysége, amely az atomi részecskék találkozásának valószínűségét méri és mutatja.

bocs, egy férfit szültél hirtelen,
akinek lánya lehetnél.
Kérdelek tőle, hogy hisz benne,
hogyan kiderülhet történet vége?
Valójában nem tudom a számát.
Nem valóságosan hívtam fel, csak
úgy, ahogy felhívtunk sok száz számot,
és támogatást kértünk, vagy ordítva
lecsaptuk a kagylót.
Ha jól számolom, nyolcvannégy órája lángolok.
Forró a fülem.

Tőlem jobbra a friss imazsámoly.
Majd keresek egy rendes sarkot.
Oltárt építetek. Van hozzá egy mondatom:
Go naked for a sign.

Tudd: lángolásom egy kertben vette kezdetét.
A Duna túl partján, Tahiban.
Én Daniel Defoe, leléptem a lépcsőn,
és balra fordultam egy hatalmas borókafenyő mellett.
Lassan jött a kerti úton.
Felgyulladt a műszerfalán a vörös kijelző, és elhagytam a Föld légkörét.

Már az ikladi úton kanyarogtam,
amikor elmondtam Pásztor Zolinak,
hogyan hetvenkét órája meggyulladt bennem valami.
Nem fel, hanem ropog és csattog.
Tudd, ezek az első mondatok,
amelyeket leírok
a 2B Galéria-béli megemlékezésed óta.
Figyeltem a lány vállának ívét.
A mozdulatait.
A cipője ott volt az enyém mellett.
Mindennap kimentem, és megnéztem:
két pár edzőcipő a fehér radiátor előtt,
seregnyi más lábbeli között.

Majd egy padon feküdtem.
Virágillat.
Tőlem ötven méterre
az Édenkert mozgatta
lassú ütemre lábait.

A világ nyers.
Az íze avokádó és mandarin.
Megszületett a terv:
Robinson Crusoe megszabadulhat.
Most lép be Eszti mami a kert teraszáról:
félek, hogy leesik kint –,
nem zavarlak, folytasd
tovább!

